

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne peti-vrate po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor istrski.

Pri prvi seji ni bilo zadostnega števila poslancev. Biskup Flapp položil je obljubo.

Pri drugi seji obravnaval se je dnevni red prve. Volili so se razni odbori. Večina ozirala se ni na manjšino niti toliko, kolikor lani, ter volila samo v fin. odbor Zamlića, v šolski Spinčiča, za revizorja Zamlića i Križanca a v politični-ekonomični odsek nobenega Slovana.

Tretja seja 1. decembra. Navzoč tudi biskup Flapp. Tržaški i Krški ne prideta. Odobrili so se razni računski sklepi brez debate.

Jednako razni predlogi šolskega odbora o podporah, penzijah itd.

Brez debate vsprejele so se tudi 4 postavbe, s katerimi se razne denarne kazni, kakor glede paše koz, poljskih škod, lovskih prestopkov, in neizvrševanja ukazov za pokončevanje mrčesa, obrnejo v prid onim okrajnim (ali občinskim) kmetskim zadrugam, v katerih obsegu se plačajo, ali ako teh zadrug ni, zakladu deželnega kulturnega sveta. Pri tej seji vsprejeta je bila tudi peta postavba, s katero se upeljejo v Istri lovske karte po 2 gld., kakor jih imajo v višjih zneskih druge dežele. Ti dohodki, kakor tudi kazni izvirajoče iz prestopkov te postavbe namenjeni so tudi okrajnim zadrugam, ali ako jih ni, deželnemu kulturnemu svetu. Pri obravnavanju te postavbe vršila se je kratka a principijelno važna debata. K § 5 predlagal je Jenko, da bi se dostavile besede „v deželnih jezicih.“ Ta § namreč določuje, da se lovske dopustnice izdajajo po uzoru, priloženem temu zakonu. A uzor je samo italijanski. Predlagatelj poudarjal je, da po § 2 imajo dopustnice izdajati c. kr. okrajna glavarstva, a navajeni smo, reče, da okrajna glavarstva in sploh c. kr. uradi popolnem prezirajo slovanska deželna jezika celo takrat, ko njih rabo postavba jasno predpisuje. Uprav v prilog prišel bi jim ta paragraf, ako se vsprejme v predloženi stilizaciji. Tembolj je potrebno tako določilo, ker ne samo, da c. kr. uradi prezirajo deželne jezike, nego nam uprav usiljujejo nemščino, koja vsaj v Istri ni deželni jezik.

Zamlić podpiral je Jenkov predlog in italijanski gospodi nekako tolmačil predgovornikove slovenske besede. Navzlic temu izjavil je referent dr. Fragiaco, da se ne more ozirati na Jenkov „nemo-

tivirani“ (!) predlog. Ko sta še o tem govorila deželni glavar dr. Vidulich i Laginja, poudarjajoč, da je vlade dolžnost uradovati v deželnih jezicih, čutil je potrebo govoriti glasoviti okrajni glavar Ellusheg, koji si je — vsaj veste kako — na otocih mandat priglavaril. Osmešil se je s tem, da je proglasil nemški jezik kot deželni istrski. Repliciral je Laginja in omenjal tudi legit. kart, koje se dajejo poslancem samo v nemškem in italijanskem jeziku.

Jenkov predlog pal je, kakor je bilo pričakovati, a vendar so zanj glasovali poleg slovenskih poslancev še biskup Flapp in par drugih.

§ 6 govori o onih, koji ne smejo dobiti dopustnice. Pod b) imenovani so delavci. Temu protivil se je Spinčič poudarjajoč, da ni povoda, odvzeti delavcem, tako imenitnemu delu človeške družbe to pravo. In ko mu je dr. Campitelli odgovarjal, da to zadene samo one delavce, ki od dneve živé, zavrnil ga je s tem, da je žalibog dandanes mnogo delavcev, ki so včasih brez dela, tedaj tudi brez zaslužka in zakaj ne bi ti ob tacihi dnevih smeli loviti. Zakaj ne bi se dalo ono pravo domačim delavcem, katero se daje celo nedeželanom. Podpiral je Spinčičev predlog i Križanac. Tudi ta predlog ostal je v manjšini.

Peticija Tržaškega lovskega kluba, da bi se nekoliko predrugačile razne lovostaje (Schonzeiten) in dosegla jednoličnost s Trstom i Goriškim, odstopi se deželnemu odboru da v razgovor stopi z deželnima odboroma imenovanih dežel — ter se zaključiti seja.

Poslanci imajo že v rokah zakonske osnove: Za delitev občine Buzet v dve, s sedežem v Buzetu i Lanišči,

za delitev Krške občine s sedežem v Krku in Puntu;

za urejenje služb gozdnih čuvajev;

za pogozdovanje istrskega Krasa;

za predrugačenje mestnega statuta Rovinjskega;

za ptičji lov.

Kakor je deželni glavar javil, odcepili bodejo tudi San Vincenti od Vodnjanske občine.

Kakor v štajerskem, so naši poslanci tudi v istrskem deželnem zboru v tako nerazmerni manjšini, da ne prodero s svojimi predlogi in nastveti, naj bi bili še tako umestni in potrebni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. decembra.

V gališkem deželnem zboru se je vnela živa debata o predlogu, naj se naprosita deželni odbor in vlada, da vse storita, da se bode preskrbnitvo vojske bolj oziralo na gališke deželne pridelke. Že dalje časa namreč v tem oziru jako prezirajo Galicijo. Rž so prepovedali v Galiciji kupovati, češ, da je v njej preveč zdravju škodljivih snovi. To je pa le izgovor. S tem hočejo nakloniti le več zaslužka Dunajskim vojskinim zalagateljem. Več poslancev je hudo grajalo tako postopanje vojaške uprave. — Poslanec Romanovič interpeloval je vlado, da misli generalno ravnateljstvo tudi v Galiciji uvesti nemščino za notranji uradni jezik pri državnih železnicah in kako se to strinja z jezikovno jednakopravnostjo.

Vnanje države.

Še sedaj se nič ne ve, kake pogoje bodo Bolgari stavili Srbom, da se sklene premirje, katero sedaj še ni dognano. Misli se pa, da bode Bolgarija v prvi vrsti zahtevala, da srbske čete ostavijo bolgarsko ozemlje. Še manj se pa ve, kake mirovne pogoje bodo stavili Bolgari, kajti turški sultan njim bode nekda dovolil, da sami sklepajo mir s Srbijo. Kakor se nekemu Berolinskemu listu poroča iz Londona, bode knez zahteval, da se zagotovi celokupnost Bolgarije, prizna zjedenjenje Bolgarske in Rumelije, ter da Srbi plačajo vojno odškodnino. Poslednje Bolgari najbrž ne bodo dosegli, ker bi v tem slučaju Srbi skoro gotovo zopet začeli vojno. „Kölnische Zeitung“ misli, da bi se Bolgarija proglasila za samostojno državo in se odkupila od Turčije. Ta list misli, da bi knez Aleksander po svojem činu ne smel sedaj biti manj kakor njegov sosed Milan. Vzhodno Rumelijo pa misli ta list, bi pa morali pustiti Bolgari. Knez bi pa javljane bil s tem zadovoljen, kajti iz njegovega dosedanjega vedenja se da sklepati, da bi mu združenje Bolgarov bilo ljubše, kakor kraljeva krona. Iz Belega grada se pa temu listu piše, da bi bila najboljša rešitev balkanskih zadev, da bi se proglasila personalna unija mej Srbijo in Bolgarijo s kraljem Aleksandrom, kateri bi se pa hkratu imenoval vzhodnjorumelijskim generalnim guvernerjem. Da si bi ta rešitev ne bila slaba, vendar bi v to velevlasti gotovo ne privolile, še manj pa Turčije, ki bi dobila na meji tako močnega sosedu, ki bi utegnil pri vsakej priliki potegniti meč za zatiranje slovanske brate v Makedoniji in Stari Srbiji. Kakor se poroča iz Berolina, se zopet govori, da bode balkanske zadeve reševal evropski kongres. — Kakor

LISTEK.

Božična noč v Sakramentovej dolini.

Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

Pot od Klopotačje reke do rudeče gore bila je precej ravna. Jovita čezmerne svoje moči ni več zapravljala v razposajenih muhah svojih, bodi-si, da je kopel v reki potolažila nje otrovni ogenj, bodi-si da jo je ubod, s katero jo je bil pognal v vodo, prepričal, da jej je njen jezdec v hudomušnej potuhnosti kos. Jedenkrat ga je pač še poskusila raz sé vreči, a to se je zgodilo le iz stare navade; tudi splašila se je še jedenkrat, a temu je dala povod na novo barvana kapelica, stoječa na razpotji. Jame, jarki, groblje, s travo poraščene planote — vse je bežalo izpod njenih petekajočih kopit. Pričela je na neprijeten način hrkati; parkrat jo je posilil lahek kašelj; a zapustila je ni niti moč niti hitrost.

Ob dveh je Dick dospel do rudeče gore in zdaj se je pričela ježa navzdol v dolino. Deset minut pozneje videl je voznik, peljajoč hitro pionirsko pošto, nekega jezdeca švigati mimo sebe — povsem nenavaden dogodek —, in o polu treh se je Dick dvignil v svojih stremenih ter od veselja na glas zakričal. Zvezde so se svetile skozi pretrgane oblake in daleč v daljavi, onostran ravnine, vzdigovala sta se dva stolpa, zastavin drog in nepravilna vrsta črnih stvari. Dick zarožlja z ostrogami ter zavijti svojo riato, in Jovita jo ureže hitreje nego kedaj poprej. Par trenutkov in pridrla sta v mesto Tuttleville ter se ustavila pred „gostlino vseh narodov“.

Kar se je to noč dogodilo v Tuttlevillu, ne spada strogo v našo povest. Vender hočem prav na kratko omeniti, da se je Jovita izročila zaspanemu hlevskemu hlapcu, katerega je z jedno brco takoj vzbudila v popolno, a neprijetno zavest. Kar pa Dicka zadeva, šel se je z možem, ki je stal za točilno mizo v gostilni, takoj izprehajati po spečem mestu. V raznih pivnicah in igralnicah so se še luči svetile. A teh sta se ogibala; šla sta naravnost k

raznim prodajalnicam, in s svojim stanovitim trkanjem in dobro rabljenimi glasnimi klici posrečilo se jima je, njih lastnike spoditi iz postelj ter prisiliti jih, vrata odpreti in blago pokazati. Večkrat sta bila nočna potovalca vsprejeta s kletvicami, po večem pa s postrežljivostjo in nekakšno skrbljivostjo, ustreči njihovim potrebam, in pobotanje se je vsak pot končalo s srčno pijačo.

Tri je bila ura, ko se je končala ta prijetna pot. Dick se je z majhnim, z gutaperčo ovitim zavojem, katerega si je bil trdno privezal na hrbet, vrnil nazaj v hotel. Skočil je v sedlo ter po samotnej cesti dirjal na še bolj samotno ravan, kjer so luči, temni očrti hiš, stolpi in drogovi za zastave za njim zopet pogreznili se v tla ter izgubili se v dalji.

Vihar je bil oblake spodil z nebá, vzduh je bil svež in mrzel, okolica okolu in okolu kazala se je v različnih črtah. Bilo je že polu štirih proč, ko je Dick dospel do kapelice in na razpotje. Da bi se izognil strmih brežin, napravil je bil ovinek, in zdaj se je Jovita pri vsakej stopinji noter čez kopita pogreznila v potuhneno blato. To je bila

se iz Niša poroča, napali so Bolgari, če tudi je ustavljeno vojevanje, s štirimi batalijoni in 2 topoma Srbe pri Vlasini. Boj je baje trajal štiri ure in je na obeh straneh dosti izgub.

Srbski general Horvatić prišel je v Niš, kjer ga je vspregel kralj. Po njegovem prihodu bil je velik vojni svet. Sklepalo se je, ali bi se vojna nadaljevala ali ne. Kaj se je sklenilo, še ni znano. Ako se je sklenilo zopet začeti vojevanje, sestavila se bode novo ministerstvo, sestavljeno iz vseh strank, ker se vse stranke zjedinijo v boji proti Bolgarom.

Turčija sedaj misli res poseči v **vzhodnjerumelijske** zadeve. Odposlala je že tja dva pomočnika komisarja. Komisar sam se pa v kratkem odpošlje. Če bode treba, poslane se mu bodo turške čete na pomoč. Poprej pa neki mislijo turške čete preobleči v žandarske uniforme. Turki tedaj ne pojdejo v Rumelijo kakor vojaki, ampak kakor žandari. V bistvu v tem ni dosti razlike. Turkom dovolile so tri carske vlasti, da smejo odposlati svoje vojake v Rumelijo, Francija in Anglija pa ne. Kaj bodo neki storili Angleži, ako Turki res odpošljejo svoje čete v Rumelijo, ne vemo. Govorilo se je že, da pošljejo svoje brodovje v Bospor, toda to se nam zdi jako neverjetno. Kaj pa bode potem, če se Vzhodnjerumeliji ustavijo turškim vojakom, tega pa tudi nikdo ne ve.

V **italijanskem** ministerstvu je neki pričakovati novih sprememb. Ker so poslednja glasovanja v zbornici pokazala, da ima vlada le za par glasov večine, misli več ministrov dati svojo ostavko.

Tonkinška komisija **francoske** zbornice je bila povabila Patenôtra, da jej da nekatera pojasnila. Ta diplomat se je izjavil, da Francija ne sme izprazniti Tonkinga. Nadalje je zagotavljal, da so razmere s Kitajci jako prijateljske.

Predvčeraj bi bil imel Bismarck odgovoriti v **nemškem** državnem zboru na interpelacijo Poljakov. Bismarck se je pa temu s tem izognil, da je v zboru prebral neko izjavo cesarjevo, v katerej cesar izreka, da ne odstopi od nobene svojih pravic, katere ima kot pruski kralj. Poljaki se iztiravajo samo s Pruskega, tedaj se vsled te izjave cesarjeve ni moglo o tem razpravljati v državnem zboru, ker stvar spada v področje pruske države, torej pred pruski deželni zbor. Windthorst je na to predlagal, da se ta interpelacija odstavi z dnevnega reda. Vodja katoliškega centra pa tega ni storil, ker ni želel razprave, ampak ker je videl, da Bismarcka po direktnem potu ni več mogoče pripraviti, da bi kaj odgovoril na interpelacijo. Skušil je pa Bismarcka na drug način pripraviti, da se spusti v razpravo o tej stvari. Ko pride na vrsto razgovor o potrebščinah za državno kancelijo, oglasi se Windthorst, da je nadzorstvo tujecev pač zadeva cele nemške države in se tedaj more tukaj razpravljati, sicer bi on moral predlagati, da se državnemu kancelarju plača ustavi. Bismarck se jezen oglasi za besedo. V svojem govoru naglašja, da je nastavljen od cesarja, ne pa od Windthorsta, da ima pravico tožiti za plačo, ko bi se mu ustavila. Potem pa preide na interpelacijo zastran iztiranja Poljakov, katerega mu je še pred kratkem bila samo pruska zadeva. Poudarja, da se le iz narodnostnih ozirov, nikakor pa ne iz verskih iztiravajo Poljaki. Trdi, da je to potreba zaradi državi sovražne poljske propagande. Začela se je razprava o interpelaciji. Poljak Kosiel-ski je zavračal trditve, da so Poljaki sovražni državci. Poslanci nemške narodnosti se pa neso dosti potegovali za Poljake, ampak samo javkali so, kako se zatirajo Nemci v družini državah zlasti v Avstriji. Videlo se je, da so bili podpisali to poljsko interpelacijo samo zatagadelj, da so mogli tožiti o zatiranju Nemcev.

Dopisi.

Iz Gradca 2. decembra. [Izv. dop.] (Štajerski deželni zbor. — Denunciacije. — Južna železnica.) V 4. seji deželnega zbora

slaba priprava za pet milj dolgo, navkreber pelja-jočo pot, katero je imela še storiti. A Jovita je bila previdna, lotila se je je s svojo navadno brez-pametno besnostjo, in pol ure pozneje je prišla na dolgo, ravno pokrajino, ki je peljala h Klopotačej reki. Še pol ure in dospela sta do te reke! Dick je pustil vaje, da so viseli kobili po vratu, zdaj pa zdaj izpodbujajoč kriknil ter pričel peti

Najedenkrat se Jovita splaši ter odskoči v stran, da bi bil kakov menj vaje jezdec gotovo te-lebil ob tla. Človeška postava, dvignivša se s pla-zine, obesila se jej je bila za brzde, in isti hip po-kazale so se na poti pred njima temne črte konja in jezdeca.

„Udaj se!“ velela je druga prikazen ter za-klela.

Dick je čutil, da se je konj pod njim tresel in trepetal. Zdelo se mu je, da se bode zgrudil na ko-lena. Vedel je, kaj bi to bilo, in bil je na vse pri-pravljen.

„Nazaj, Jack Simpson! ... Poznam te, pro-kleti zlobnež! ... Nazaj, če ne —“

(Konec prih.)

predložil je poslanec g. Jerman s tovariši zakon-ski načrt, da treba ženitovanjskih oglasnic za skle-pane zakona. Oglasnica pa se sme odreči, ako mož, ki se hoče oženiti, ne dokaže, da more vzdržavati rodbino. Jednaki zakoni so se na Solnograškem, Zgornjem Avstrijskem in Kranjskem sklenili, pa neso bili potrjeni. Torej ni veliko upanja, da bi zakon, ko bi tudi večino dobil v deželnem zboru, česar pa ni pričakovati, bil od vlade priporočen cesarju v sankcijo. Z ozirom na rastoči proletarijat, bilo bi res želeti, da se zavirajo beraški zakoni. Predlog so podpisali slovenski in konservativni poslanci, tudi baron Gödel, kateri se je zdaj odmaknil od Slo-vencev in se preselil s svojim sedežem h konserva-tivcem.

Ker je škoda po divjačini čedalje huja, zlasti na zgornjem Štajerskem, kjer se gojé srne, jeleni itd., predlagal je poslanec Köberl, da naj se zakon glede odškodnine za škode po divjačini prenaredi. Sliši se, da bo tudi združeni slovensko-konservativni klub nasvetoval spremembo lovske postave. Posebno letošnje spomlad je bilo čitati v vseh časnikih o poškodovanji mladih dreves in drugih rastlin po zajeh, ki se vsako leto bolj množe. Zato je vse hvalevredno, da se poslanci pečajo s tem, za kmete bistvenim vprašanjem.

V deželni odbor bil je izvoljen Mariborski dr. Schmiderer, torej ne Vestenek, kakor se je domnevalo. Schmiderer, zahvalivši se, izrazil je svoje veselje, da so tudi nasprotniki zanj glasovali, in obljubil, da bode pri vseh vprašanjih ravnal se objektivno brez ozira na politično stališče.

Konečno naznanil je Jerman interpelacijo, katero bode stavil v prihodnji seji zastran kontrol-nih shodov ob nedeljah in praznikih.

Tukajšnji glavni organ, slaboznana „Tages-post“, katera bi v svoji besnosti najraje požrla vse Slovence, ne zamudi nobene prilike, da ne bi napa-dala katerega Slovenca, posebno če je v javni službi in vzlic temu ne zakriva ali zatajuje svoje narod-nosti. Najpodlejša denunciacija je orožje, katerega se poslužuje že od tistega časa, ko je njena beseda odločevala usodo marsikaterega naših rojakov, spo-minjaj se Šumana, Pajka. Ova je še tudi dandanes, pa njeno blebetanje k sreči ni več tako nevarno, dasi mož, na čelu dežele stoječ, še vedno tiči v Auerspergovih nazorih. V poslednjem času izliva glavni nemški organ svoj žolč nad Celjsko gimna-zijo in nad nekaterimi slovenskimi profesorji. Naj-hujši trn v peti postal jej je iz Brna v Celje pre-meščen profesor V. in obira ga jako podlo in ne-sramno. Pustimo jej to veselje, pa naj le nikdar več, kakor ima navado, ne očita našim listom, da ovajajo, ako poročajo resnične pritožbe o zatiranji naše narodnosti.

Južna železnica torej še te malenkosti neče dovoliti štajerskim Slovincem, da bi imena železniških postaj bila zapisana tudi slovenski. Le na Kranjskem se bo to zgodilo. Pri tej priliki moram izreči svoje začudenje, da se s Kranjskega ni čulo nobenega glasu od kompetentne strani proti južni železnici glede njene brezozirnosti v jezikovem oziru. Štajerski Slovenci so se ganili in dosegli so res, da se je vodstvo južne železnice začelo baviti s slovenskimi terjatvami. Ko bi na Kranjskem se oglasil n. pr. deželni odbor, ali kakšen mestni zastop, ali sploh korporacije, ki imajo vse odločno sloven-sko večino, morda bi južna železnica ne bila ostala tako trdovratna.

Z Notranjskega koncem novembra. [Izv. dop.] Prokleto seme nesloge in mejsobojnega so-vraštva, katero so o svojem času Ljubljanski nem-čurski učitelji zasejali mej kranjsko učiteljstvo, še vedno poganja svoje strupene kali.

Ni dolgo temu, ko smo imeli priliko čitati iz-rodek, kateri je rodil svojedobni terorizem zgoraj navedenih učiteljev. Kdo je v poprejšnji dobi sli-šal kedaj, da bi bil učitelj učitelja, svojega tova-riša in sobrata — po časopisih raznašal, ako ni ta ali drugi dotične službe dobil, za katero je prosil. Ali danes ni nič čudnega, ako slišiš učitelja svo-jemu tovarišu učitelju v obraz reči: žal mi je, ker si ti dobil službo, za katero sem jaz prosil. Še grje nego to je pa, ako se učitelj-sobrat iz gole ne-vošljivosti poslužuje celo javnih glasil — časnikov. Ni še dolgo od takrat, da si je tem načinom neki uljuden tovariš-učitelj iz Ljubljanske okolice, zaradi padca pri kompetenci v javnih glasilih srce hladil. Ker je bil ta uljudni tovariš-učitelj mej onimi dvaj-setimi, koji so prosili za nadučiteljsko službo v Ljubljanski okolici, a ostal pri imenovanju mej de-

vetnajstimi — napisal je potem v zavesti razžaljene svoje časti pravi juridični članek o vrednosti kraj-nih šolskih svetov. (Glej dopis iz Ljubljanske oko-lice v „Slov. Narodu“ od dne 9. novembra t. l. štev. 256.)

Namen teh vrstic pa ni, pretresati vrednost krajnih šolskih svetov; v tej zadevi rečemo le to-liko, da so bili glede imenovanja učiteljev še pred Fränzl-Vesteneckovo novelo le nekako peto kolo, na katero se okrajni in deželni šolski svet nesa posebno ozirala. Torej k stvari. Učitelj-dopisnik iz Ljubljanske okolice piše v zgoraj navedenem do-pisu, mej drugimi pikantnostmi tudi sledeče:

„Ali ni to zopet sramotno za učitelje, da drug-druzega iz strastne zavidnosti črnijo? Ali ni to grdo, da se tožijo kakor otroci pred učiteljem, ki so na ulici kamene metali?“ Tako g. učitelj-dopisnik iz Ljubljanske okolice.

Poglejmo pa, kako on svoj lastni nauk spol-nuje. Kmalu za zgornjim stavkom piše: „Krajni šolski svet je bil potem ves zbezan, in ni vedel, koga bi si bil izvolil. Prestavil je sejo za osem dni, a tudi potem ni bilo boljše. Zavrgel je slednjič dobre sposobne učitelje in izvolil si jednega iz Bele Kra-jine ali s Krasa, o katerem ni nihče kaj posebnega (rečem posebnega) vedel. Tako izrazil se je istinito g. predsednik proti neki zanesljivi osebi. S tem uči-teljem že krajni šolski svet ni posebno zadovoljen a molčati in trpeti mora. — V drugem kraji zma-gala je, bilo je pred kratkim, neopravičljiva pro-tekcija na enak način, da si je izvolil krajni šol-ski svet takega, ki je že na dosedanjši šoli zadostno pokazal, da nihče zanj ni maral, težko, da bi si ga priljubil tudi njegov novi krajni šolski svet. V tre-tjem kraji si je izvolil krajni šolski svet celo takega, ki je bil pred malo časom baje za kazen iz služ-benih ozirov drugam prestavljen!“

Zdaj naj pa čitajoče občinstvo sodi takovo lo-giko! Malo poprej rotill je g. učitelj-dopisnik iz Ljubljanske okolice svoje kolege, naj nikar iz strastne zavidnosti drug drugemu ne črnijo. A kar najeden-krat, apostolu Petru jednako, zataji svoj princip, ter začne zaradi nedobljene službe udrihati po tistih svojih kolegih, kateri so bili v tem slučaju srečnejši od njega. (Konec prih.)

Iz Šturja 30. novembra. [Izvirni dopis.] Pred nekoliko dnevi imeli smo volitev v šolski svet. Izvoljeni so ravno tisti, ki nam že 12 let zidajo novo šolsko poslopje, katerega še sedaj nemamo. Ne vem, koliko ogledov ali komisij je že bilo za novo šolo, od leta do leta se nam obeta, da bodo skoro zidali, dve apnenici so že požgali, a dan da-nes še ni ničesar, akoravno nam je presvetlega ce-sarja vedno odprta roka že pred 12 leti podarila 300 gld. v pomoč, da se zida ubogim otrokom lepa in zdrava šola. Darilo gotovo ni imelo namena, da se bogvedi kako dolgo pušča v hranilnici. Saj je to dosti slabo, da je že bilo kupljeno lepo poslopje z velikim vrtom in travnikom, katerega so se pa kmalu naveličali ter je prodali, češ, na drugem pro-storu zidajmo šolo, ki bo manje stala. Potrebno bi bilo, da bi šolsko oblastvo preiskavalo v kaki nizki, temni, ozki in vlažni sobi so naši otroci, v sobi, po katere stenah kar voda rosi.

Ni nam treba, da je tako pri nas. Naša ob-čina bila bi lahko mej prvimi. Seveda premožnejši si pomagajo ter pošiljajo otroke v Ajdovščino, v Vi-pavo in še dalje, ker jim ne ugaja, da bi svojo deco pošiljali v nezdravo šolo, kje jih je že mnogo dobilo otekle vratove. Dr. Kenda in zdravnik iz Po-stojine izrekla sta se, da je šolsko poslopje nezdravo. To si pa vsak lahko misli, da drugače niti biti ne more.

Letos je upisanih okoli 150 otrok. Ko bi mo-rali vsi ob enem šolo obiskavati, morali bi je skozi strop notri spuščati, sreča da polovica hodi zjutraj, polovica popoldne v šolo. Naj bi si za vzgled vzeli vrle Ajdovce, tam ni bilo toliko kva-kanja, šola bila je hitro gotova in na lepem pro-storu. Mala občina Ustje, kjer je le 75 gospodarjev sezidala je letos lepo šolo s svojim premoženjem. Naši otroci pa tičijo v vlažni, zatuhli sobi, v po-slopji, ozgrajenem za stvarjenja sveta. Čudno, pre-čudno, da se ničesar ne stori in da se celo govori, da bodo stare „štale“ pozidali, ko se vender go-vori, da ima občina 7000 gld. na obresti naloženih za novo šolsko poslopje. Naj bi vender očetje, ki imajo skrbeti za občinski blagor, skoro na bolje ukrenili. Tako, sedaj sem povedal, kar mi je bilo na srci. Za danes bode dovolj, akoravno je še premalo.

Domače stvari.

— (Klub narodnih poslancev) imel je včeraj popoldne zopet sejo, v kateri se je razpravljalo o dolenjski volitvi. Po daljši in živahni obravnavi, ukrenilo se je s 15 proti 7 glasom, da se klub ne odloči za nobenega kandidata, temveč da odločitev prepušča volilcem samim. Dolenjska volitev vršila se bode torej, kakor se je ona v volilnem okraju Ribnica-Kočevje, to je brez kandidata, po centralnem volilnem odboru postavljenega. Klub narodnih poslancev si s tem ukrepom svoje avtoritete ni pomnožil, a ker ni bilo tretjega kandidata, za objavljena kandidata pa baje ni na nobeni strani odločae večine, mislil je tem načinom rešiti se iz kočljivega položaja. Za sedaj doseglo se je toliko, da ostane deželni poslanec klub nerazcepljen.

— (Odlikovanje.) Deželni šolski nadzornik Aleksander Rožek v Gradci dobil je red železne krone tretje vrste v priznanje dolgoletnega izvrstnega službovanja.

— (Za „ranjene Bolgare“) izročila nam je „miza pri Auerji“ 5 gld. 50.

— (Trdovratnost mestnega starejšinstva Tržaškega) presega že vse meje. Kakor piše „Edinost“, upisalo je le 35 konsortov ali podružnikov mej volilce za mestni in deželni zbor, vseh ostalih 345 pa neče upisati, temveč je sporočilo namestništvu, da za vse te še nema v roki dokazov, da so avstrijski državljani. Namestništvo bode moralo čuvati svojo avtoriteto ter konec storiti neosnovanemu kljubovanju mestnih očetov. Najbrž ne bode preostajalo drugega, nego da se mestno starejšinstvo razpusti.

— (Volilno gibanje v Trstu.) Preteklo nedeljo bili so volilni shodi v Bazovici, v Trebčah in na Opčinah. Povsod izrekli so se volilci za dosedanjega zastopnika, ki se je neustrašljivo potezal za pravice okoličanov. — V nedeljo 6. t. m. popoldne ob 4. uri bode v Greti volilni shod, katerega se udeleže tudi Rojanski in Barkovljanski pevci. — Ob isti uri bode seja volilnega odbora za I. okraj v Skednji.

— (Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino) prinaša v 12. številki naslednjo gradivo: Po zimi. Pesen. A. Pin. — Od kupljeni z življenjem. (Svetonočni obraz iz Krkonoskih gor.) — Lev in zajec. Basen. — Božično drevesce. Pesen. F. Krek. — Vida. H. Podkrajšek. — Prepri v gozdu. Pesen. F. Krek. — Mož z opico. — Oven in bik. — Gosi in žrjavi. — Najkrajši pot v nebesa. (Po starej pripovedki zapisal J. S.-a.) Najdražja dedina. Ksaverij. — V posebni prilogi: Prirodopisno-naturoznansko polje: Rudeča mušnica. Anton Kosi. — Listje in cvetje. „Vrtec“ si je po svojem izvrstnem delovanju pridobil veliko prijateljev, še več pa zaslug gledé pouka iz zabave naši mladini. Naj ga torej rodoljubi vsestransko podpirajo, ker je podpore v istini vreden in ker se smemo ponašati, da ima naša mladina tako vrlo glasilo. „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gl. 60 kr. za pol leta 1 gl. 30 kr.

— (Znamenite najdbe.) Na Vrhnikih združili so se tamošnji odličnjaki ter sistematično začeli prekopavati parcele blizu pivovarne iskajoč starin, katerih je ondu, kjer je stalo nekdanje rimsko mesto Nauportus, izvestno mnogo v zemlji. Takoj prvi pričetek obnesel se je izvrstno, kajti izkopali so mnogo ostij za sulice, pušice, veliko bronastih predmetov, lepo obdelan marmor ter odkrili silen zid, ki je še sedaj tako trden, da se še krampu ustavlja. Najzanimivejša najda pa so svinčene kroglice za prače, katerih so dobili 180 kilogramov. Kakor znano, imeli so Rimljani pešce, oborožene s pračami, s katerimi so lučali okroglo kamenje (lapides missiles) pa tudi svinčene kroglice (glandes) s toliko silo v sovražnike, da so čelade in ščite prebile. Take svinčene kroglice so velika redkost, menda jih niti v našem muzeji ni, tudi po drugih muzejih so jako redke. Izkopavanje na Vrhnikih vrši se tako redno in previdno, da se nam je nadejati še mnogo zanimivih najdeb in že sedaj je toliko odkritega, da opozarjamo vse prijatelje starinstva, da si stvar ogledajo na lici mesta. Vso čast gospodom na Vrhnikih, ki so se ob svojih troških lotili tega dela in želeli bi, da bi vzgled vrlih Vrhničanov spodbujal tudi druge rojake, da bi se združevali v enak namen. Saj živimo uprav na klasičnih tleh in skoro povsod, kjer se začne kopati, nadejati se je tudi vspeha. Opomniti pa moramo, da pri izkopavanju treba sistematično postopati ka-

kor gospodje na Vrhnikih, ki delajo previdno pa temeljito.

— (Nova krošnjarska postava.) Čuje se, da trgovinsko ministerstvo snuje novo krošnjarsko postavo, da se tako ustreže resoluciji, ki jo je državni zbor uganil 1883. leta. Načela sedanje krošnjarske postave se obdrže tudi za novo, a namerava, da se počasi omeji krošnjarska trgovina, izražena je jasniše s posameznimi določili. Vender pa ostanejo tudi izime, kakor jih ustanavlja § 17 cesarskega patenta z dne 4. septembra 1852 in ki jih določajo naknadne naredbe, tako da bodo tudi v prihodnje nekatere ubožne občine smele krošnjaričiti z določenim blagom. Zatorej dobila so deželna oblastva nalog, naj pozvedajo, katere občine so navezane na krošnjaričenje, da se tako izime ustavijo zanj tudi v novi postavi.

— (Volitvena kronika.) Iz Ribniškega okraja se nam piše 1. dec.: Pri današnji občinski volitvi izvoljeni so bili: G. Ivan Zobec iz Krovače županom, Josip Klun trgovec v Ribnici; Anton Pogorec, kovač v Goriči vasi; Janez Matè, posestnik ravno tam; Ivan Lovšin, trgovec v Ribnici in Fran Starc, kovač v Gorenji vasi, občinski svetovalci. — Nadejamo se, da bodo ti možje — narodnjaki — tudi vrlo delali v prid občine, zlasti pa v blagor Ribniškega trga.

— (Kmetijska podružnica na Vranskem) imela je z 26. dan m. m. občni zbor, v katerem je bil baron Wittenbach voljen načelnikom, dekan Bohinec namestnikom, Ivan Gabršek tajnikom, vitez Haupt, Schaur, Pauer, Šorn, Južna in župnik Balon pa odborniki. Občnega zbora, ki je ukrenil ustanovo okrajne drevesnice in več drugih koristnih stvari, udeležilo se je 40 članov. Prirejevala se bodo v bodoče tudi predavanja in bode g. Šorn predaval o sadjarstvu, g. Gabršek o čebelarstvu.

— (Prvi penzionirani zavarovalni agent.) Kakor znano, sklepajo se vsakovrstna zavarovanja navadno po posredovanju agentov. Ti dobivajo od društev za svoje posredovanje primerno upravnino, ne dobivajo navadno nobene služnine, ampak se morajo zadovoljiti z razmernim zaslužkom od pridobljenih zavarovanj. Ako agent neha poslovati za svoje društvo, na pr. zaradi previsoke starosti ali iz katerega koli drugega vzroka, neha tudi daljše izplačilo upravnine ali zaslužka. To je v navadi pri vseh zavarovalnih društvih z jedino izjemo zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi, kajti pri tem zavodu, ki je znan po svojih reformah na zavarovalnem polju, imajo agentje po preteku nekoliko let jednako uradnikom pravico do pokojnine. V resnici ima banka „Slavija“ — sicer jeden mlajših zavodov — tudi že svojega prvega upokojenega zastopnika, namreč g. J. Tuheta v Malem Penčiču na Moravskem; ta dobiva iz zastopniške pokojninske zaloge tega zavoda od meseca aprila t. l. počenši, svoje prejšnje delavnosti primerno pokojnino v znesku 192 gld. 16 kr. na leto. Starček blagoslovila zato svoj zavod, kateri na pravi človekoljubni način skrbi za svoje sotrudnike. Pokojninska zaloga banke „Slavije“ ima že premoženja 56.000 gld., dasi je od ustanovitve te zaloge preteklo stoprav pet let. Konečno je še omeniti, da je upokojenemu zastopniku, ako še more preskrbovati zastopniški posel — kolikor mu dopušča starost — poleg pokojnine zagotovljena tudi upravnina. To človekoljubno napravo naj bi posnemala tudi druga zavarovalna društva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 2. decembra. Poslanca Jermana predlog, naj se zopet upeljejo ženitne oglasnice, odklonil se je s 27 proti 20 glasom.

Peterburg 3. decembra. „Journal de St. Peterbourg“ očita Salisburyju, da je angleška razdejajoča politika na konferenci zakrivila prelivanje krvi v deželah slovanskih.

Pirot 2. decembra. Mejna črta za obe vojski v 30. dan novembra določena. Predvčeraj napravilo prebivalstvo veliko ovacijo bolgarskemu knezu in prosilo, da bi se pridružili Bolgariji.

Pirot 2. decembra. Ko se je zvedelo, da je odposlan turški komisar v Rumelijo, prišla je deputacija vseh rumelijskih polkov h knezu Aleksandru izjavljajoč, da Rumelijci ločitve nikdar vsprejeli ne bodo. Knez je odgovoril, da je bolgarsko in rumelijsko vojsko na mejo poklical, ker se je bila vojna napovedala,

ne pa da bi se odpovedal zedinjenju. Ako Rumelijci protestujejo proti ločitvi, nema pravice, da bi zedinjenje odklanjal. On da je danes kakor včeraj pripravljen poganjati se za Bolgarov sveto stvar.

Peterburg 2. decembra. „Journal de St. Peterbourg“ piše: Carjevo dnevno povelje svedoči, da Rusija za narod bolgarski še vedno simpatično skrbi. Žal, da ni možno pozabiti, da so si težko odgovornost naložili tisti, ki so varali Rusijo v njenih nadah in ne spoznavajoč njenih sovotov, narod zapleli v bratomorno vojno, vsled katere je naroda osoda v nevarnosti.

London 3. decembra. Dosedaj izvoljenih 234 liberalcev, 196 konservativcev, 46 Parnellovcev.

London 2. decembra. Do danes zjutraj izvoljenih 180 konservativcev, 199 liberalcev, 37 Parnellovcev.

Reka 2. decembra. Selo Grahovo vsled zemeljskega plazu in po dolgem deževju spodkopano, popolnoma uničeno. Izmej 21 hiš zrušilo se jih je 19. Škoda precejšnja. Od ljudi nihče poginil.

Poziv.

Jeden glavnih namenov patrijotičnega deželnega pomočnega društva za Kranjsko v mirnem času je, društvena sredstva posebno z nabiranjem novih društvenih udov povzdigovati, da se potrebne priprave že v mirnem času storijo in da se v slučaju vojne mnogoternim zahtevam, katere se društvu stavijo, tudi zadostiti more.

Z ozirom na bližajoče se novo leto 1886 se tedaj vse patrijotično misleče in radodarno prebivalstvo Kranjskega in posebno prebivalstvo deželnega glavnega mesta Ljubljanskega uljudno pozivlje, patrijotičnemu deželnemu pomočnemu društvu za Kranjsko kot podporni ali redni udje pristopiti in na ta način delavnost tega društva dejanski podpirati.

Redni udje so po društvenih pravilih one osebe ali korporacije, katere se zavežejo vsaj dva goldinarja na leto plačati ali pa pri društvnem vodstvu glavnico, katere dohodki vsaj toliko znašajo kolikor najmanjši letni donesek (2 gld.), z odmeno uložbe, da se ta glavnica pri društvu trajno in koristno naloži.

Podporni udje so one osebe ali korporacije, katere društvu podpora v novcih, vrednostnih papirjih ali v tvarinah vsake vrste za društvene namene dajo, ne prevzemši trajnih dolžnostij rednih udov.

Ustna ali pismena naznanila prevzema društveno vodstvo na Bregu št. 6 v prvem nadstropju ali pa tudi vsak posamezen ud društvenega odbora.

Društveno vodstvo.



prinaša v 12. zvezku: 1. Gorazd: Solus. Legenda. 2. Dr. J. Vošnjak: Odlomki iz človeške tragikomedije. III. Usodni dan. 3. Svoimir: Drobne pesmi. 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 25. Gospodična Cizara. 5. Josip Stare: Pisma iz Zagreba. XII. 6. Matej Tonejec-Samostal †: Podgorka. 7. And. Fekonja: Latinsko-nemške šole v Slovencih od XIII. do XIX. veka. 8. Jos. Cimperman: Osèhlo cvetje. Soneti. 9. Ivan Vrhovec: Kako so naše očete v vojake jemali. 10. Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Konec.) 11. D. Fajgelj: Nove muzikalije. VII., VIII., IX. 12. Književna poročila: VIII. Učitelj: Prvo berilo in slovnica za slovenske ljudske šole. IX. Fr. Wiethaler: Leopold Volkmer. 13. Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. — Cerkvena književnost slovenska. — Pisateljsko podporno društvo. Gosp. Janez Šubic. — Slovenski naš slikar g. Jurij Šubic. — Blag rojak. — Čehovin. — Hrvaška književnost. — Poziv. — Izkaz. 14. J. Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Migljaj uradništva. V velikem delu sedeče življenje je največkrat uzrok bolestim na jetrah, zlatej žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepart z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (11-8)

Darila za „Národní Dom“.

III. izkaz krajevske družbe.

Prenesek	258 gld. 52 kr.
Krajevska podružnica v Ljubljani na knj. št. XLIV., in sicer	
Ivan Hribar	3 gld. — kr.
Uradniki banke „Slavije“	1 „ — „
Krajevska podružnica na Dunaji (poverjenik g. Fr. Dular)	8 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. E. Lah, knj. št. 246)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. Knife, knj. št. 279)	12 „ — „
Krajevska družba v Ljubljani (poverjenik g. dr. V. Gregorič, knj. št. 175)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Trstu (poverjenik g. Ivan Bunc, knj. št. 18)	10 „ 20 „
Krajevska podružnica na Reki pri Cerknem (poverjenik g. Jos. Kenda, knj. št. 110)	12 „ — „
Krajevska podružnica v Krškem (poverjenik g. Ant. Jngovic)	11 „ 88 „
Krajevska podružnica v Novem mestu (poverjenik g. J. Krajec, knj. št. 17)	12 „ — „
Dragotina Šarc v Mozirji na knj. št. 85	2 „ — „
Krajevska podružnica na Krškem (poverjenik g. J. Lapajne)	12 „ — „
Krajevska podružnica v čitalniški kavarni v Ljubljani, knj. št. 158	12 „ — „
Ferd. in Fran Souvan na knj. št. 244, 333 in 332	36 „ — „
Krajevska podružnica na Vremskem Britofu (poverjenik g. Janko Dekleva, knj. št. 320)	6 „ — „
Krajevska podružnica v Ljubljani (poverjenik g. E. Lah, knj. št. 306)	12 „ — „
Vkupe	432 gld. 60 kr.

Zahvala.

Povodom praznovanja petdesetletnice mojega službovanja dne 1. decembra t. l. došli so mi čislajoči dokazi sočutja od toliko strani: od uradov, zavodov in društev, od ravnateljstev vnanjih hranilnic in njih uradnikov, od odličnih duhovnih, civilnih in vojaških dostojanstvenikov, prijateljev in znancev iz obeh taborov, da mi ni možno posameznim osebno zahvaliti se tako, kakor bi rad; primoran sem toraj po tem potu izreči najtoplejšo zahvalo vsem onim, ki so se mene imenovanega dne prijazno spominjali.

Ljubljana, 2. decembra 1885.

Rihard Janeschitz,

cesarski svetnik in uradni ravnatelj
(715) kranjske hranilnice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
2. dec.	7. zjutraj	740.78 mm.	5.6° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	741.52 mm.	7.8° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	743.66 mm.	1.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 5.0°, za 3.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 35 kr.
Srebrna renta	82 „ 80 „
Zlata renta	108 „ 85 „
5% marcna renta	99 „ 95 „
Akcije narodne banke	875 „ — „
Kreditne akcije	2.6 „ 40 „
London	125 „ 60 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 98 1/2 „
G. kr. cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	61 „ 75 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 „ 75 „
Ogrska zlata renta 4%	98 „ 15 „
„ papirna renta 5%	90 „ 10 „
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117 „ 75 „
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 20 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ 50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld. 179 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „ 17 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. v.	189 „ — „

Važno

za trpeče na prsih in plučah.

Neogibno potreben zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepek glas, za škrofeljnaste, krvične, slabotne, bledične in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (673—4)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Proda se hiša

šte. 8 na Strmem potu v Ljubljani iz proste roke. Hiša ta obstoji iz dveh poslopj, ima 7 sob, 2 kleti, hlev, pogo, šupo, 2 orali sveta, travniki in njive, je okoli hiše. — Natančneje se izve pri Henrik Magistru v hiši. (659—3)

Št. 19.272.

Razglas.

Mestni magistrat išče zaradi otvorjenja otročjega zabavišča sledeče prostore v najem vzeti:
1. Jedno ali dve veliki svetli in zračni, najboljše pritlični sobi z vrto ali dvoriščem.
2. Jedno navadno sobo in kuhinjo.

Nahajali naj bi se ti prostori ali v šolskem, ali v kolodvorskem, ali pa v dvornem mestnem delu.

Ponudbe je bodisi ustno, bodi si pismeno do prihodnjega obroka za odpovedbo stanovanj, to je do 10. februarja 1886, izročiti pri podpisanim magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 25. novembra 1885.

Za sv. Miklavža

velika zaloga

finih pekarij, šarkljev in potic

pri

(710—2)

IVANU FÖDERL-U,

Lingove ulice v Ljubljani.

Tisočkrat izkušeno domače sredstvo



bi ne smelo manjkati v nobeni hiši.

Cena 50 vinarjev.

Zalaganje slame.

Kateri hočejo poslati

150.000 Ko. ržene slame in
40.000 „ pšenične slame

franco v vagonih na postajo Zagorje za leto 1886, uležé naj svoje ponudbe do 10. decembra 1885 pri našem centralnem vodstvu na Dunaji, l., Maximilianstrasse 8.

(705—3)

Trboveljska premogekopna družba.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000

mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	40, 20.

9,550.450 mark.

Najrojevša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se bode 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštneemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

9. decembrom 1885 (kateri dan bode žrebanje prvega razreda)

nam direktno doposlati.

(610—15)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.